

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVI. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1897.

Treść: (№ 295—298.) 295. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej elektrycznej w Pilznie i okolicy. — 296. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia na lata 1898, 1899 i 1900 dla zakładów karnych kwoty dziennej kosztów wykonania kary, które zwracać mają osoby skazane. — 297. Rozporządzenie, dotyczące się wprowadzenia zniżek zarządzonych co do podatków rzeczowych ustawą z dnia 25. października 1896. — 298. Rozporządzenie, dotyczące się udzielenia zapomóg z funduszy państwa i wyznaczenia innych dotacji z powodu wydarzeń żywiołowych.

295.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 13. grudnia 1897,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej elektrycznej w Pilznie i okolicy.

Termin do wybudowania i otwarcia w Pilznie i okolicy kolei małej wązko torowej, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności, ustanowiony w §. 2 Dokumentu koncesyjnego z dnia 30. czerwca 1896 (Dz. u. p. Nr. 116), przedłuża się na zasadzie Najwyższego upoważnienia aż do dnia 30. czerwca 1899.

Wittek r. w.

296.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 15. grudnia 1897,

dotyczące się ustanowienia na lata 1898, 1899 i 1900 dla zakładów karnych kwoty dziennej kosztów wykonania kary, które zwracać mają osoby skazane.

Na zasadzie §§. 43, 44 i 46 przepisów wykonawczych do kodeksu postępowania karnego z dnia 23. maja 1873, rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 152) wydanych, ustanawia się na przeciąg lat 1898, 1899 i 1900 na każdą głowę i za każdy dzień

kwotę kosztów wykonania kary, którą na mocy §u 388go kodeksu postępowania karnego więźniowie, w zakładach karnych karę odsiadujący, zwracać są obowiązani, jak następuje:

W zakładzie karnym dla mężczyzn:

w Stein	w kwocie 30	centów.
w Göllersdorfie	38 $\frac{1}{2}$	"
w Garstenie	34 $\frac{1}{2}$	"
w Subenie	37	"
w Pradze	43	"
w Kartuzach	72	"
w Pilznie	40 $\frac{1}{2}$	"
w Mirowie	38 $\frac{1}{2}$	"
w Wiśniczu	41 $\frac{1}{2}$	"
w Lwowie	33 $\frac{1}{2}$	"
w Stanisławowie	39 $\frac{1}{2}$	"
w Grazu	31	"
w Maryborze	36 $\frac{1}{2}$	"
w Koparze	49 $\frac{1}{2}$	"
w Gradysce	62 $\frac{1}{2}$	"

w zakładzie karnym dla kobiet:

w Wiener-Neudorfie	w kwocie 39 $\frac{1}{2}$	centów,
w Rzepach	40	"
w Mezericzu wołoskim	38	"
w Lwowie	37 $\frac{1}{2}$	"
w Begnie	35 $\frac{1}{2}$	"
w Schwazu	36 $\frac{1}{2}$	"

Ruber r. w.

297.

Rozporządzenie,

tyczące się wprowadzenia zniżek zarządzonych co do podatków rzeczowych ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220.

(Ogłoszone reskryptem Ministra skarbu z dnia 15. grudnia 1897.)

Rozporządzenie niniejsze, wydane na zasadzie artykułów VIII. aż do X. i XIII. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o podatkach osobistych bezpośrednich, wchodzi w wykonanie niezwłocznie w tych krajach, w których warunku w artykule XIII. rzeczony ustawy przepisano już dopełniono; co do innych krajów, termin wejścia w wykonanie niniejszego rozporządzenia, oznaczony będzie osobnem rozporządzeniem Ministerstwa skarbu.

1. Podatek rządowy gruntowy, domowo-klasowy i domowo-czynszowy, należy przypisywać także na przyszłość w całkowitym wymiarze ustawowym, lecz pobierać i zaciągać do rachunku tylko w kwocie przypadającej po odliczeniu zniżki.

Zniżce podlega tylko podatek rządowy i nie odnosi się takowa także do dodatków korporacji autonomicznych; przeto za podstawę do obliczania dodatków nieskarbowych brać należy cały podatek rządowy bez względu na zniżki.

Natomiast co do powszechnego podatku zarobkowego, ponieważ zniżka ustawowa już przy ustanowieniu kontyngentów spółek została uwzględniona, przeto podstawę do obliczenia dodatków nieskarbowych stanowi oznaczona kwota podatku.

2. Obliczanie zniżek przypadających od podatku rządowego gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego należy co do początkowego przypisu rocznego (przypisu głównego) do urzędów podatkowych a więc także do tych urzędów podatkowych miejskich, które oprócz poboru podatków bezpośrednich, załatwiać mają także utrzymywanie ich rachunku.

Zniżki rozdzielać należy na poszczególnych podatników indywidualnie podług wymierzonego im podatku rządowego, corocznie na podstawie dokonanego wymierzenia a względnie rozkładu podatku gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego a to w roku 1898 w wymiarze 10 procentów, niezwłocznie, w następnych zaś latach po ogłoszeniu procentu na dotyczący rok ustanowionego. (Obacz także punkt 7 niniejszego rozporządzenia.)

3. Co do wszystkich przypisów dodatkowych i wykreśleń z rozmaitych tytułów, o ile takowe tyczą

się podatku gruntowego, domowo-klasowego lub domowo-czynszowego, zniżki podatkowe przyznane na dotyczący rok, obliczać ma Władza podatkowa I. instancyi; gdy zaś idzie o decyzje wyższych instancyi, departament rachunkowy Władzy skarbowej krajowej.

W wykazach przypisów i wykreśleń, wygotowywać się mających celem uwidocznienia w ksiązkach głównych urzędu podatkowego, a względnie w szczególnych rozporządzeniach, tudzież w uwiadomieniach, które wydaje się stronie, zapisywać należy tak całkowitą kwotę podatku stanowiącego podstawę do obliczenia dodatków nieskarbowych, jak i zniżkę podatkową i kwotę netto podatku rządowego rzeczywiście przypisaną dodatkowo do pobrania a względnie tę, którą pozwolono odpisać.

Gdyby procent zniżki na rok bieżący nie był jeszcze znany, zwrócić należy w uwiadomieniu uwagę stron na to, że urząd podatkowy dopiero później obliczy kwotę zniżki.

4. W ksiązkach głównych podatku gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego, w urzędzie podatkowym utrzymywanych, wykazywać należy szczegółowo co do każdego podatnika w od dziale:

„Przypis na rok bieżący“

- a) całkowitą kwotę podatku rządowego według istniejących ustaw podatkowych wymierzoną
- b) kwotę dodatków nie skarbowych przypadających od całkowitego podatku rządowego;
- c) sumę kwot a) i b);
- d) zniżkę podatkową przypadającą od kwoty a)
- e) płatną należność, to jest sumę c) po strąceniu sumy d).

Zniżkę podatkową na rok dotyczący przypadającą zapisać należy także w dokumentach podatkowych strony (w książeczce podatkowej, karcie podatkowej, nakazie płatniczym).

5. Zniżki podatkowe kiedykolwiek zdarzające się, utrzymywać należy osobno w ewidencji przez umieszczenie ich w ćwierćrocznym wykazie realizacji podatku, w rejestrze przypisów i wykreśleń podatków bezpośrednich (Zapisek B), który utrzymywał ma departament rachunkowy Władzy skarbowej krajowej i w odnośnych zapiskach Władzy podatkowych I. instancyi.

6. Przy podziale sum podatku rządowego i dodatków nieskarbowych łącznie ściągniętych, trzeba co do podatku gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego mieć wzgląd na stosunek zmieniony przez zniżkę a mianowicie na podatek rządowy liczyć należy tylko tę część, która rzeczywiście wypadnie po odliczeniu ustanowionego na ów czas procentu zniżki.

7. Gdyby z rozpoczęciem się roku podatkowego wysokość zniżki na ten rok nie była jeszcze ustanowiona, w takim razie, aż do stanowczego ustalenia procentu zniżki podatek gruntowy, domowo-klasowy i domowo-czynszowy pobierać należy w kwocie z roku bezpośrednio poprzedzającego z uwzględnieniem zniżki, jaka w ostatnim roku istniała, dopóty, dopóki płatna należność nie zostanie stanowczo oznaczona, w którą następnie wliczyć należy kwoty już uiszczone.

Böhm r. w.

298.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 23. grudnia 1897,

tyczące się udzielenia zapomóg z funduszków państwa i wyznaczenia innych dotacji z powodu wydarzeń żywiołowych.

Na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznają za stosowne rozporządzić co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mój Rząd, żeby dla wspomżenia ludności zasiłku potrzebującej w nawiedzonych klęską powodzi w lipcu 1897 okolicach królestwa czeskiego, arcyksięstwa austriackiego poniżej i powyżej Anizy, księstwa salzburskiego, księstwa styryjskiego, księstwa śląskiego i margrabstwa morawskiego, tudzież w dotkniętych lub zagrożonych niedostatkiem z powodu innych wydarzeń żywiołowych okolicach kilku krajów, wydał w miarę potrzeby następujące kwoty pod warunkami poniżej podanymi:

A. Z powodu klęski powodzi w lipcu 1897.

§. 1.

Na zakup żywności, zboża na zasiew, paszy dla bydła itp., tudzież na subwencje celem przywrócenia do dawnego stanu budowli zniszczonych lub uszkodzonych, można potrzebującym najbardziej pomocy poszkodowanym i gminom udzielić, o ile zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne względy, zapomóg niezwrótłych w sumie ogólnej aż do 2,940.000 zł., nadto, w szczególności zaś na przywrócenie do dawnego stanu budowli zniszczonych lub uszkodzonych, wypłacić potrzebującym pomocy poszkodowanym, gminom, powiatom, spółkom wodnym i wszelkim innym konkurencyom zaliczki bezprocentowe w sumie ogólnej aż do 1,700.000 zł. a mianowicie z tego

w królestwie czeskiem: zapomogi niezwrótne w sumie aż do 1,500.000 zł.,

zaliczki bezprocentowe w sumie aż do 1,000.000 zł.

w arcyksięstwie austriackiem poniżej Anizy: zapomogi niezwrótne w sumie aż do 500.000 zł.,

zaliczki bezprocentowe w sumie aż do 200.000 zł.,

w arcyksięstwie austriackiem powyżej Anizy: zapomogi niezwrótne w sumie aż do 500.000 zł.,

zaliczki bezprocentowe w sumie aż do 500.000 zł.

w księstwie salzburskiem: zapomogi niezwrótne w sumie aż do . . . 150.000 zł.

w księstwie styryjskiem: zapomogi niezwrótne w sumie aż do . . . 40.000 zł.

w księstwie śląskiem: zapomogi niezwrótne w sumie aż do . . . 100.000 zł.

a w margrabstwie morawskiem: zapomogi niezwrótne w sumie aż do . . 150.000 zł.

Zaliczki powyższe wypłacać należy za stosownem zabezpieczeniem lub pod odpowiedzialnością gmin za kwoty ich członkom wypłacone a funduszków krajowych za gminy i powiaty, tudzież za spółki wodne i konkurencyje dotyczącego kraju.

Zwrót tych zaliczek rozpocząć się ma dnia 1. stycznia 1900 i można dozwolnić spłacania ich ratami z rozłożeniem odpowiednio stosunkom uwzględnienia godnym na okres aż do lat 15.

§. 2.

Na restauracje tymczasowe w zniszczonych przez powódź łożyskach kilku rzek najbardziej nagląco potrzebne dla ochrony dotkniętych obszarów można wydać kwotę aż do 870.000 zł., a mianowicie w królestwie czeskiem aż do 620.000 zł., w arcyksięstwie austriackiem poniżej Anizy aż do 100.000 zł. a w arcyksięstwie austriackiem powyżej Anizy aż do 150.000 zł.

B. Z powodu innych wydarzeń żywiołowych.**§. 3.**

Dla wspomżenia ludności zasiłku potrzebującej w okolicach kilku krajów innymi wydarzeniami żywiołowymi nawiedzonych, wyznacza się dotacyę w sumie 900.000 zł., której użyć należy na zapomogi niezwrotne a w szczególności na zakup żywności i zboża na zasiew, tudzież na subwencye dla gmin i członków gmin celem przywrócenia budowli uszkodzonych do dawnego stanu.

§. 4.

Celem następczenia zarobku ludności dotkniętej niedostatkami, wyznaczonych dotacyi zapomogowych (§§. 1 i 3), można użyć po części także na wykonanie budowli publicznych dla ogółu pożytecznych lub na subwencjonowanie takich budowli.

§. 5.

Na nieprzewidziane przypadki niedostatków, którymby nie można zaradzić dotacyami powyższymi (§§. 1 i 3), wyznacza się Rządowi dalszą dotacyę w sumie nieprzekraczalnej aż do 300.000 zł.

§. 6.

Zapomogi i zaliczki wydziałeł mają Władze rządowe a mianowicie zaliczki w porozumieniu z Wydziałami krajowymi i o ile idzie o udzielanie zaliczek poszczególnym członkom gminy, pod odpowiedzialnością gminy, z dalszem współdziałaniem dotyczących przelożonych gmin.

§. 7.

Dokumenty prawne, podania i czynności urzędowe, tyczące się zaliczek i zapomóg w rozporządzeniu niniejszem wzmiankowanych, w szczególności zaś także tyczące się zabezpieczenia, które gminy i reprezentacye krajowe uznają za potrzebne co do zaliczek pod ich odpowiedzialnością udzielonych, tudzież tyczące się kwot drogą składki zebranych i darów, są wolne od stępli i opłat.

§. 8.

Zaległe raty zaliczek można ściagać drogą egzekucyi politycznej.

Artykuł II.

Z powodu uszkodzeń, jakie wydarzenia żywiołowe zrzędziły w budowlach skarbowych, wyznaczają się Rządowi nadto dotacye następujące:

a) w etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych:

na przywrócenie do dawnego stanu po części zniszczonych, po części uszkodzonych przez powódź gościńców a względnie mostów i przepustów na ich szlaku leżących, dotacya w sumie nieprzekraczalnej aż do 415.000 zł.,

tudzież na przywrócenie do dawnego stanu budowli regulacyjnych i na wykonanie potrzebnych urządzeń w łożyskach rzek pod pieczę Rządu zostających w okolicach powodzią nawiedzonych, dotacya w sumie nieprzekraczalnej aż do . . . 600.000 zł.;

b) w etacie Ministerstwa skarbu:

na naprawienie szkód, jakie powódź zrzędziła w żupach, dotacya w sumie nieprzekraczalnej aż do 120.000 zł.;

c) w etacie Ministerstwa rolnictwa:

na naprawienie takich szkód w lasach rządowych i funduszowych, tudzież w zakładach górniczych rządowych, dotacya nieprzekraczalna w sumie aż do 250.000 zł.;

d) w etacie Ministerstwa kolei żelaznych:

na naprawienie szkód, jakie powódź zrzędziła na c. k. kolejach żelaznych państwa, jakoteż na potrzebne zabezpieczenie zakładów kolejowych od powolnienia się takowych, dotacya w sumie nieprzekraczalnej aż do 1,850.000 zł.

Artykuł III.

Wszystkich dotacyi, postanowieniami powyższymi wyznaczonych, wolno używać aż do upływu roku 1898.

Artykuł IV.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa i kolei żelaznych.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1897.

Franciszek Józef r. w.

Gautsch r. w.

Weltersheimb r. w.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Latour r. w.

Koerber r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Loebl r. w.